

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 3Sžk/6/2017
Identifikačné číslo spisu: 8015201128
Dátum vydania rozhodnutia: 21.02.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Ivan Rumana
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:8015201128.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ivana Rumanu a z členov senátu JUDr. Jozefa Milučkého a JUDr. Sone Langovej v právnej veci sťažovateľky (pôvodne žalobkyne): Mgr. S. J., bytom N., zastúpená: JUDr. Iveta Rajtáková, advokátka, so sídlom Štúrova 20, Košice, proti žalovanému: Krajské riaditeľstvo Policajného zboru v Prešove, so sídlom Štúrova 7, Prešov, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. KRPZ-PO-120-020/2015 zo dňa 26.09.2015, o kasačnej sťažnosti žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Prešove č. k. 5S/45/2015-100 zo dňa 26. októbra 2016, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť sťažovateľky proti rozsudku Krajského súdu v Prešove č. k. 5S/45/2015-100 zo dňa 26. októbra 2016 z a m i e t a.

Sťažovateľke náhradu trov kasačného konania n e p r i z n á v a.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Prešove (ďalej v texte rozsudku len „krajský súd“) rozsudkom č. k. 5S/45/2015-100 zo dňa 26. októbra 2016 podľa ust. § 190 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej len „S. s. p.“), zamietol žalobu, ktorou sa žalobkyňa domáhala preskúmania rozhodnutia žalovaného č. KRPZ-PO-120-020/2015 zo dňa 26.09.2015, ktorým žalovaný zamietol odvolanie žalobkyne a potvrdil disciplinárny rozkaz riaditeľa Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Prešove (ďalej len „OR PZ v Prešove“) č. 2 zo dňa 25.06.2015, ktorým bolo žalobkyni podľa § 53 ods. 1 písm. b) zákona č. 73/1998 Z. z. o štátnej službe príslušníkov Policajného zboru, Slovenskej informačnej služby, Zboru väzenskej a justičnej stráže Slovenskej republiky a Železničnej polície v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 73/1998 Z. z.“) uložené disciplinárne opatrenie, a to zníženie služobného platu o 5% na dobu dvoch mesiacov.

2. V odôvodnení rozsudku krajský súd uviedol, že z obsahu disciplinárneho spisu žalovaného, ako aj odôvodnenia napadnutého rozhodnutia je nesporné, že disciplinárne konanie voči žalobkyni začalo z podnetu jej nadriadenej mjr. Mgr. W. K., vedúcej Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Prešove,

vnútorné oddelenie (ďalej len VO OR PZ), dňa 18.06.2015, a to listom zo dňa 17.06.2015, ktorým táto nadriadená oznámila žalobkyni, že voči nej začína disciplinárne konanie. Disciplinárne opatrenie podľa § 53 ods. 1 písm. b) zákona o štátnej službe - zníženie služobného platu o 5% na dobu dvoch mesiacov bolo žalobkyni uložené disciplinárnym rozkazom riaditeľa Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Prešove č. 2 zo dňa 25.06.2015, a to na základe návrhu vedúcej VO OR PZ v Prešove zo dňa 22.06.2015.

3. Podľa nariadenia Ministra vnútra Slovenskej republiky č. 22/2009 zo dňa 25.03.2009, o rozsahu disciplinárnej právomoci nadriadených (disciplinárna právomoc), toto nariadenie upravuje sedem stupňov disciplinárnej právomoci. Podľa čl. 1 bodu 5 citovaného nariadenia, piaty stupeň disciplinárnej právomoci zahŕňa okrem iného právo ukladať disciplinárne opatrenia, a to písomné pokarhanie alebo zníženie služobného platu až o 15% na dobu najviac troch mesiacov. Podľa čl. 2 písm. e) tohto nariadenia, piaty stupeň disciplinárnej právomoci má okrem iného aj riaditeľ odboru Okresného riaditeľstva Policajného zboru. Podľa čl. 1 bod 7, siedmy stupeň disciplinárnej právomoci zahŕňa právo, okrem iného, ukladať z disciplinárnych opatrení, písomné pokarhanie. Tento siedmy stupeň disciplinárnej právomoci majú podľa čl. 2 písm. g) ostatní nadriadení, ktorým nebol určený vyšší stupeň disciplinárnej právomoci.

4. Krajský súd konštatoval, že námietku žalobkyne, že z vyššie citovaných zákonných ustanovení nariadenia nevyplýva, že by jedno konanie vo veciach služobného pomeru bolo možné viesť striedavo dvoma oprávnenými orgánmi, považuje správny súd za nedôvodnú. Zákon o štátnej službe vymedzuje, že konanie v prvom stupni uskutočňuje a rozhoduje v ňom nadriadený, a že konanie je možné začať aj z podnetu nadriadeného, ktorý urobil voči účastníkovi konania prvý úkon. Z ustanovení tohto zákona však nevyplýva taký záver, aký predkladá žalobkyňa v žalobných námietkach, že konanie, ktoré začal jeden nadriadený nie je možné ukončiť rozhodnutím vo veci ďalším nadriadeným, v rozsahu jeho disciplinárnej právomoci. Konkrétne, v disciplinárnom konaní práve čl. 3 bod 2 Nariadenia ministra vnútra Slovenskej republiky č. 22/2009 Z. z. umožňuje taký postup, v prípade ukladania disciplinárnych opatrení, že vo veciach disciplinárnej právomoci rozhodne nadriadený na návrh nadriadeného, ktorý je v jeho riadiacej pôsobnosti. Takýto postup je teda prípustný za okolností, že tento nadriadený, ktorý vo veci disciplinárnej právomoci rozhodol, disciplinárne konanie nezačal.

5. Krajský súd sa stotožnil s názorom žalovaného, že vedúca VO OR PZ v Prešove bola vo vzťahu k žalobkyni oprávnená začať disciplinárne konanie a riaditeľ ORPZ v Prešove, ktorého disciplinárna právomoc spadá do piateho stupňa disciplinárnej právomoci podľa čl. 1 ods. 5 písm. b) bod 2 Nariadenia Ministra vnútra Slovenskej republiky, bol oprávnený na návrh vedúcej VO OR PZ v Prešove rozhodnúť vo veci disciplinárneho opatrenia disciplinárnym rozkazom, a to znížením platu o 5% na dobu dvoch mesiacov. Z vyššie uvedených dôvodov nemožno považovať za dôvodnú námietku žalobkyne, že prvým úkonom oprávneného nadriadeného (riaditeľa OR PZ v Prešove) bolo až vyhlásenie disciplinárneho rozkazu.

6. K námietke žalobkyne ohľadom krátkej lehoty na vyjadrenie k začatiu disciplinárneho konania krajský súd uviedol, že žalobkyni nič nebránilo v tom, aby sa k začatému disciplinárnemu konaniu vyjadrila, aj keď po lehote, ktorá jej bola stanovená nadriadenou, t. j. mala možnosť vyjadriť sa ku kladeným porušeniam povinností, navrhovať dôkazy a uvádzať ďalšie nové skutočnosti. Žalobkyňa však tak neurobila až do vydania rozhodnutia o disciplinárnom previnení - disciplinárneho rozkazu. Ku skutočnostiam, ktoré jej boli kladené za vinu sa nevyjadrila ani v lehote, ktorú si sama určila, resp. požiadala o túto lehotu svoju nadriadenú. Zákon o štátnej službe neurčuje lehotu, v ktorej sa má policajt v prípade konania o uložení disciplinárneho opatrenia vyjadriť a nie je toto právo obmedzené ani skutočnosťou, že na neskôr predložené vyjadrenie sa v konaní neprihliada. Na základe uvedených skutočností správny súd dospel k záveru, že právo žalobkyne vyjadrovať sa k veci, navrhovať dôkazy a obhajovať sa jej nebolo v konaní upreté.

7. Ďalej mal krajský súd z obsahu odôvodnenia rozhodnutia žalovaného, ako aj z obsahu spisu o spáchaní disciplinárneho previnenia za preukázané, že nadriadená - vedúca VO OR PZ v Prešove sa o

ňom dozvedela dňa 28.05.2015, o čom je spísaný úradný záznam Č. s.: ORPZ -PO-VO-245/2015. O tejto skutočnosti sa dozvedela pri predkladaní spracovanej písomnosti týkajúcej sa príkazu riaditeľa OR PZ v Prešove pre OOPZ Veľký Šariš, vo veci zabezpečenia praktických ukážok na deň 01.06.2015 v areáli Základnej školy Medzany, ktorú jej predložila JUDr. E. K., referent, špecialista vnútorného oddelenia, a to na základe telefonickej žiadosti žalobkyne. Disciplinárny rozkaz riaditeľa OR PZ v Prešove o uložení disciplinárneho opatrenia žalobkyni bol vydaný dňa 25.06.2015, t. j. v lehote 30 dní odo dňa, kedy sa nadriadená - vedúca VO OR PZ o spáchaní disciplinárneho previnenia dozvedela.

8. Vo vzťahu k námietke žalovanej ohľadom nesprávnej kvalifikácie konania ako zavinené, a teda ako disciplinárne previnenie, poukázal krajský súd na odôvodnenie napadnutého rozhodnutia žalovaného, ako aj obsah administratívneho spisu. Podľa výstupu z evidencie dochádzky, z knihy príchodov a odchodov je nesporné, že žalobkyňa v období mesiacov apríl až máj 2015 bola v službe v dňoch 01. a 02.04.2015, 09. a 10.04.2015, 16. a 17.04.2015, 29. a 30.04.2015 a 05.05.2015. Písomný pokyn na splnenie úlohy bol žalobkyni predložený nadriadenou vedúcou VO OR PZ dňa 01.04.2015, a to priamo na žiadosti Základnej školy Medzany o praktickú ukážku zložiek PZ na deň 01.06.2015 s tým, že žalobkyňa mala do 20.04.2015 dohodnúť konkrétny čas realizácie ukážok s Mgr. Z., do 30.04.2015 zaslať požiadavku na OO PZ Veľký Šariš a dňa 01.06.2015 mala osobne vykonať prednášku o činnosti PZ, t. j. na splnenie úlohy mala k dispozícii 8 dní služby v mesiaci apríl a jeden deň v mesiaci máj. Žalobkyňa v žalobe tvrdila, že bola v službe 01. a 02.04.2015, 29. a 30.04.2015 a 04. a 05.05.2015, avšak rozpor v tvrdení žalovaného žiadnymi skutočnosťami preukazujúcimi opak, neodôvodnila.

9. Podľa názoru krajského súdu, z výroku prvostupňového orgánu - disciplinárneho rozkazu je zrejmé, na základe akého právneho predpisu správny orgán rozhodol, aké disciplinárne opatrenie uložil, komu ho uložil. Taktiež je zrejmé, za aké disciplinárne previnenie bolo disciplinárne opatrenie uložené, ktoré je vo výroku rozhodnutia jasne a zrozumiteľne uvedené aj čo do času a spôsobu jeho spáchania. Námietku žalobkyne, že výrok rozhodnutia prvostupňového správneho orgánu je zmatečný a nezrozumiteľný, správny súd považoval za nedôvodnú.

10. V súvislosti s námietkou žalovanej ohľadom porušenia jej práva vyjadriť sa k veci a obhajovať sa postupom žalovaného v odvolacom konaní, keď jej neumožnil pri nahliadnutí do spisu vyhotoviť si z tohto spisu kópie, krajský súd poukázal na doterajšiu judikatúru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, z ktorej vyplýva, že zrušenie rozhodnutia orgánu verejnej správy pre vadu konania môže dôjsť v prípadoch, keď vada mohla mať vplyv na správnosť, zákonnosť rozhodnutia. Rozhodnutie sa nezrušuje preto, aby sa zopakoval proces a odstránili formálne vady, ktoré nemôžu privodiť vecne iné, či výhodnejšie rozhodnutie pre účastníka. Podľa názoru správneho súdu, iba formálne zopakovanie procesu odvolacieho konania za účelom zabezpečenia fotodokumentácie žalobkyne z disciplinárneho spisu by nemalo žiadny vplyv na výsledok tohto konania.

11. Na základe uvedených skutočností krajský súd žalobu žalobkyne podľa § 190 S. s. p. ako nedôvodnú zamietol.

12. Proti rozsudku krajského súdu podala v zákonnej lehote žalobkyňa kasačnú sťažnosť podľa § 440 ods. 1 písm. g/ S. s. p., v ktorej uviedla, že súd rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci.

13. V kasačnej sťažnosti sťažovateľka opätovne konštatovala, že k naplneniu žalobného dôvodu malo dôjsť tým, že:

- disciplinárne konanie voči nej viedli dvaja nadriadení s disciplinárnou právomocou,
- žalobkyni bolo odňaté právo účinne sa obhajovať stanovením neprimerane krátkej lehoty na vyjadrenie k začatiu disciplinárneho konania
- žalobkyni prostredníctvom jej právnej zástupkyne nebolo umožnené vyhotovovať si zo spisu žalovaného fotokópie.

14. Právny názor krajského súdu, že vedúca VO OR PZ v Prešove bola oprávnená začať disciplinárne

konanie a riaditeľ OR PZ v Prešove bol oprávnený na návrh vedúcej VO OR PZ v Prešove rozhodnúť vo veci disciplinárneho opatrenia disciplinárnym rozkazom, sťažovateľka nepovažuje za správny. Podľa jej názoru, ustanovenie § 232 zákona č. 73/1998 Z. z. nedáva možnosť osvojiť si taký výklad ako je obsiahnutý v rozsudku krajského súdu, teda, že v priebehu jedného konania vo veciach služobného pomeru na jednom (prvom) stupni môže začať a viesť konanie jeden oprávnený orgán a rozhodnutie vydať iný oprávnený orgán.

15. Okrem iných dôvodov sťažovateľka namietala aj to, že právny názor krajského súdu, podľa ktorého stanovenie neprimerane krátkej lehoty počítanej na hodiny na využitie práva podľa § 56 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z. z. nie je takou vadou konania, ktorou došlo k podstatnému porušeniu ustanovení o konaní pred orgánom verejnej moci, ktoré mohlo mať za následok vydanie nezákonného rozhodnutia alebo opatrenia vo veci, nemožno považovať za súladný nielen so zmyslom a účelom ustanovenia § 56 ods. 1 druhej vety, ale ani s obsahom základného práva zakotveného v čl. 47 ods. 2 Ústavy SR a práva zakotveného v čl. 6 ods. 3 písm. c/ Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Z ustanovenia § 56 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z. z. vyplýva, že policajtomu musí byť daná možnosť účinne sa obhajovať.

16. V spojení s ďalšou žalobnou námietkou sťažovateľky, vzťahujúcej sa k podstatnému porušeniu ustanovení o konaní pred orgánom verejnej správy, ktorou je neumožnenie vyhotovenia fotokópií zo správneho spisu žalovaným, ktorej dôvodnosť nakoniec uznal aj krajský súd je nesporné, že postup prvostupňového správneho orgánu, ako aj žalovaného nesmerovali k tomu, aby sťažovateľke umožnili účinnú obhajobu jej práv, ale konkrétnymi úkonmi uplatnenie je práva na obhajobu sťažovali do takej miery, že konanie oboch správnych orgánov v skutočnosti znamenalo odňatie práva sťažovateľky účinne sa obhajovať. Preto záver krajského súdu o tom, že neposkytnutie dostatočného času nadriadenou vedúcou, disciplinárne konanie v spojení so sťažovaním možnosti obhajoby v odvolacom konaní, neumožnením vyhotovení si kópie zo spisu, sú síce vadami konania, ale nie takými podstatnými, ktoré by mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, nemožno považovať za správny.

17. Vzhľadom k uvedenému sťažovateľka navrhla, aby najvyšší súd napadnutý rozsudok zmenil tak, že zruší rozhodnutie žalovaného aj prvostupňového správneho orgánu, vec vráti žalovanému na ďalšie konanie a prizná žalobkyni právo na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

18. Ku kasačnej sťažnosti sa vyjadril žalovaný a uviedol, že sa stotožňuje s postupom krajského súdu v zmysle § 190 S. s. p., ním vydaným rozsudkom, v ktorom okrem iného posúdil právny stav predmetu konania, a to disciplinárneho konania vedeného so žalobkyňou. Kasačnú sťažnosť žalobkyne hodnotil ako neopodstatnenú a účelovú. Uviedol, že v disciplinárnom konaní vedúca VO OR PZ v Prešove nepredložila riaditeľovi OR PZ v Prešove „nový podnet“. Riaditeľ OR PZ v Prešove v zastúpení svojho zástupcu rozhodol vo veci ako nadriadený a uložil žalobkyni disciplinárne opatrenie (na návrh vedúcej VO OR PZ v Prešove ako nadriadenej žalobkyne), ktoré sú obe v jeho právomoci. Žalovaný považoval za potrebné uviesť, že jednotliví nadriadení môžu mať rôzne stupne disciplinárnej právomoci, čo vyplýva z ustanovení nariadenia MV SR č. 22/2009 (t. j. majú aj možnosť uložiť rôzne disciplinárne opatrenia). Uvedené má, v zmysle čl. 3 ods. 2 uvádzaného nariadenia, možný následok v tom, že nadriadený po začatí disciplinárneho konania a posúdení závažnosti konania podriadeného policajta, môže predložiť svojmu nadriadenému návrh na uloženie disciplinárneho opatrenia tak, ako tomu bolo aj v tomto prípade.

19. Žalovaný ďalej uviedol, že žalobkyňa mala možnosť vyjadriť sa v zmysle § 56 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z. z., rovnako mala možnosť využiť aj právo na právnu pomoc tak, ako sama argumentovala s odkazom na čl. 47 ods. 2 Ústavy SR. Opakovane poukázal aj na skutočnosť, že zástupcovi žalobkyne umožnil nahliadnuť do spisu a robiť si z neho výpisky. Postupoval tak plne v súlade s ustanovením § 237 ods. 2 zákona č. 73/1998 Z. z., t. j. svojím postupom neporušil ustanovenie čl. 2 ods. 3 Ústavy SR.

20. Na základe uvedeného žalovaný navrhol, aby kasačný súd, podľa § 461 S. s. p., kasačnú sťažnosť zamietol a nepriznal sťažovateľke náhradu trov konania.

21. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len "najvyšší súd") ako súd kasačný (§ 438 ods. 2 S. s. p.) po zistení, že kasačnú sťažnosť podal včas účastník konania zastúpený v súlade s ustanovením § 449 ods. 1 S. s. p., bez nariadenia pojednávania (§ 455 S. s. p.) preskúmal vec a dospel k záveru, že kasačná sťažnosť nie je dôvodná.

22. V správnom súdnictve poskytuje správny súd ochranu právam alebo právom chráneným záujmom fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy a rozhoduje v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom. Každý, kto tvrdí, že jeho práva alebo právom chránené záujmy boli porušené alebo priamo dotknuté rozhodnutím orgánu verejnej správy, opatrením orgánu verejnej správy, nečinnosťou orgánu verejnej správy alebo iným zásahom orgánu verejnej správy, sa môže za podmienok ustanovených týmto zákonom domáhať ochrany na správnom súde (§ 2 ods. 1 a 2 S. s. p.).

23. Správne súdy v správnom súdnictve preskúmajú na základe žalôb zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, opatrení orgánov verejnej správy a iných zásahov orgánov verejnej správy, poskytujú ochranu pred nečinnosťou orgánov verejnej správy a rozhodujú v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom (§ 6 ods. 1 S. s. p.).

24. Úlohou správneho súdu pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu je posudzovať, či správny orgán vecne príslušný na konanie si zadovážil dostatok skutkových podkladov pre vydanie rozhodnutia, či zistil vo veci skutočný stav, či konal v súčinnosti s účastníkmi konania, či rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi a či obsahovalo zákonom predpísané náležitosti, teda či rozhodnutie správneho orgánu bolo vydané v súlade s hmotnoprávnymi, ako aj s procesnoprávnymi predpismi. Zákonnosť rozhodnutia správneho orgánu je podmienená zákonnosťou postupu správneho orgánu predchádzajúce vydaniu napadnutého rozhodnutia. V rámci správneho prieskumu súd teda skúma aj procesné pochybenia správneho orgánu namietané v žalobe, či uvedené procesné pochybenie správneho orgánu je takou vadou konania pred správnym orgánom, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia.

25. Kasačný súd preskúmal rozsudok súdu prvého stupňa, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, skúmal aj napadnuté rozhodnutie žalovaného správneho orgánu a konanie mu predchádzajúce, najmä z toho pohľadu, či sa súd prvého stupňa vysporiadal so všetkými zásadnými námietkami uvedenými v žalobe a z takto vymedzeného rozsahu, či správne posúdil zákonnosť a správnosť napadnutého rozhodnutia žalovaného správneho orgánu.

26. Najvyšší súd Slovenskej republiky po oboznámení sa s rozsahom a dôvodmi kasačnej sťažnosti proti napadnutému rozsudku Krajského súdu v Prešove, po preskúmaní napadnutého rozsudku a po oboznámení sa s obsahom pripojeného spisového materiálu nezistil žiaden dôvod na to, aby sa odchyľil od logických argumentov a relevantných právnych záverov obsiahnutých v odôvodnení napadnutého rozsudku. Tieto závery spolu so správnou citáciou dotknutých právnych noriem vytvárajú dostatočné právne východiská pre vyslovenie výroku napadnutého rozsudku. Preto sa s ním najvyšší súd stotožňuje v celom rozsahu, považujúc právne posúdenie veci krajským súdom za správne.

27. Úlohou prvostupňového súdu v predmetnej veci bolo, na základe žaloby sťažovateľky, preskúmať zákonnosť postupu a rozhodnutia žalovaného, ktorý zamietol odvolanie žalobkyne a disciplinárny rozkaz riaditeľa OR PZ v Prešove, ktorým bolo sťažovateľke podľa § 53 ods. 1 písm. b/ zákona č. 73/1998 Z. z. uložené disciplinárne opatrenie - zníženie služobného platu o 5% na dobu dvoch mesiacov.

28. Podľa § 48 ods. 3 písm. a/, b/, c/ a h/ zákona č. 73/1998 Z. z. policajt je povinný plniť svedomite úlohy, ktoré sú mu uložené ústavou, ústavnými zákonmi, zákonmi a ďalšími všeobecne záväznými právnymi predpismi, ako aj úlohy uložené rozkazmi, nariadeniami, príkazmi a pokynmi nadriadených, ak bol s nimi riadne oboznámený, vykonávať štátnu službu osobne, riadne a včas, oznámiť bezprostredne nadriadenému poruchy a nedostatky, ktoré ohrozujú alebo sťažujú výkon štátnej služby a hroziacu škodu, dodržiavať služobnú disciplínu.

29. Podľa § 50 zákona č. 73/1998 Z. z. nadriadení môžu podriadeným policajtom v rozsahu svojej právomoci udeľovať disciplinárne odmeny a ukladať disciplinárne opatrenia.

30. Podľa § 52 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z. z. disciplinárnym previnením je zavinené porušenie povinností policajta, pokiaľ nie je trestným činom alebo priestupkom.

31. Podľa § 53 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z. z. disciplinárnym opatrením je

- a) písomné pokarhanie
- b) zníženie služobného platu až o 15% na dobu najviac troch mesiacov
- c) zníženie hodnosti o jeden stupeň na dobu jedného roka
- d) zákaz činnosti
- e) prepadnutie vecí.

32. Podľa § 57 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z. z., za disciplinárne previnenie možno uložiť disciplinárne opatrenie najskôr nasledujúci deň po spáchaní disciplinárneho previnenia a len do 30 dní odo dňa, keď sa o disciplinárnom previnení dozvedel ktorýkoľvek z nadriadených, najneskôr však do jedného roka odo dňa spáchania disciplinárneho previnenia.

33. Podľa § 232 zákona č. 73/1998 Z. z. konanie v prvom stupni vo veciach služobného pomeru uskutočňuje a rozhoduje v ňom minister a nadriadený a ďalšie subjekty ak to ustanovuje tento zákon.

34. Podľa § 235 ods. 3 zákona č. 73/1998 Z. z., ak sa konanie začína z podnetu ministra alebo nadriadeného konanie, je začaté dňom, keď urobí voči účastníkovi konania prvý úkon.

35. Podľa § 241 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z. z. rozhodnutie musí byť v súlade s právnymi predpismi, musí vychádzať zo skutočného stavu vecí a obsahovať výrok, odôvodnenie a poučenie o odvolaní (prvá veta). Podľa ods. 2 citovaného ustanovenia výrok obsahuje rozhodnutie vo veci s uvedeným ustanovením právneho predpisu, podľa ktorého bolo rozhodnuté ak sa v rozhodnutí ukladá povinnosť na plnenie, ustanoví sa pre ňu rozsah plnenia a lehota. Podľa ods. 3 v odôvodnení rozhodnutia sa uvedie, ktoré skutočnosti boli podkladom na rozhodnutie, akými úvahami bol vedený oprávnený orgán pri hodnotení dôkazov a pri použití právnych predpisov, na ktorých základe rozhodoval.

36. Podľa nariadenia Ministra vnútra Slovenskej republiky č. 22/2009 zo dňa 25.03.2009 o rozsahu disciplinárnej právomoci nadriadených (disciplinárna právomoc), toto nariadenie upravuje sedem stupňov disciplinárnej právomoci. Podľa čl. 1 bodu 5 citovaného nariadenia, piaty stupeň disciplinárnej právomoci zahŕňa okrem iného právo ukladať disciplinárne opatrenia a to písomné pokarhanie alebo zníženie služobného platu až o 15% na dobu najviac troch mesiacov. Podľa čl. 2 písm. e) tohto nariadenia, piaty stupeň disciplinárnej právomoci má okrem iného aj riaditeľ odboru Okresného riaditeľstva Policajného zboru. Podľa čl. 1 bod 7, siedmy stupeň disciplinárnej právomoci zahŕňa právo, okrem iného ukladať z disciplinárnych opatrení písomné pokarhanie. Tento siedmy stupeň disciplinárnej právomoci majú podľa čl. 2 písm. g) ostatní nadriadení, ktorým nebol určený vyšší stupeň disciplinárnej právomoci.

37. Podľa čl. 3 ods. 2 citovaného nariadenia upravujúceho postup pri uplatňovaní disciplinárnej právomoci nadriadený rozhoduje vo veciach disciplinárnej právomoci spravidla na návrh nadriadeného, ktorý je v jeho riadiacej pôsobnosti.

38. Podľa ods. 1 tohto článku rozsah disciplinárnej právomoci nadriadeného zahŕňa tiež rozsah disciplinárnej právomoci nadriadených v jeho riadiacej pôsobnosti.

39. Najvyšší súd konštatuje, že pri preskúvaní rozhodnutí správnych orgánov, ktoré boli vydané na základe voľnej úvahy, je povinnosťou súdu posúdiť, či rozhodnutia nevybočili z medzí a hľadísk stanovených zákonom, ale z rozhodnutí musí byť tiež zrejmé, akými úvahami sa správne orgány riadili. Súčasťou preskúmania súdu je i posúdenie, či správne uváženie je logickým vyústením riadneho hodnotenia skutkových zistení.

40. Správny orgán totiž i pri voľnom uvážení nesmie nerešpektovať zákon, ako i prekračovať jeho medze, a tiež nesmie pri použití voľnej úvahy prejavovať svoju ľubovôľu. V tomto smere v posudzovanej veci sú rozhodnutia správnych orgánov preskúmateľné, pretože z nich je jasné, ktoré skutočnosti považovali správne orgány oboch stupňov za rozhodujúce, akými skutkovými a právnymi úvahami sa pritom riadili a ich úvaha neporušuje pravidlá logického uvažovania.

41. Z obsahu administratívneho spisu kasačný súd zistil, že listom zo dňa 17.06.2015, začala nadriadená mjr. Mgr. W. K., vedúca VO OR PZ disciplinárne konanie podľa § 56 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z. z. voči sťažovateľke. Z obsahu tohto listu vyplýva, že dňa 30.03.2015 v čase o 13:24 hod. bola sťažovateľke na jej služobnú emailovú adresu doručená žiadosť o ukážky zložiek Policajného zboru (ďalej len „PZ“) od Mgr. Q. Z., učiteľky Základnej školy Medzany. Predmetná žiadosť sa týkala požiadavky o praktické ukážky zložiek PZ v termíne 01.06.2015 pre 167 žiakov vo veku od 6 do 15 rokov základnej školy. Túto emailovú žiadosť sťažovateľka predložila nadriadenej mjr. Mgr. W. K. k nahliadnutiu dňa 01.04.2015, opatrenú prezentačnou pečiatkou, s dátumom 31.03.2015. Po preštudovaní tejto žiadosti nadriadená určila sťažovateľke na základe predmetnej žiadosti, aby:

- žiadosť zaevidovala do ZS (tento ZS k danej problematike má pridelený pod č. s.: ORPZ-PO-VO-57/2015)

- v termíne do 30.04.2015 zaslala požiadavku na OO PZ Veľký Šariš

- v termíne 01.06.2015 z jej úrovne vykonala prednášku o činnosti PZ

- v termíne do 20.04.2015 dohodla s Mgr. Z. konkrétny čas realizácie ukážok.

Táto písomnosť s vyznačenými pokynmi a podpisom nadriadenej bola odovzdaná k ďalšiemu vybaveniu v čase o 14:00 hod., dňa 01.04.2015. Následne, dňa 28.05.2015, nadriadenej bol mjr. JUDr. E. K. predložený k podpisu spracovaný príkaz pod č. s.: ORPZ-PO-VO-57-014/2015 zo dňa 28.05.2015 pre OO PZ Veľký Šariš vo veci zabezpečenia praktických ukážok na deň 01.06.2015 v areáli Základnej školy Medzany. Tento príkaz spracovala menovaná na základe telefonickej žiadosti sťažovateľky zo dňa 27.05.2015. Z uvedeného vyplýva, že v určenej lehote, t. j. do 30.04.2015 nespĺnila žalobkyňa pokyn nadriadenej, týkajúci sa zaslania požiadavky pre OO PZ Veľký Šariš vo veci zabezpečenia praktických ukážok pre Základnú školu Medzany na deň 01.06.2015. Toto jej konanie považovala za porušenie základných povinností policajta podľa § 48 ods. 3 písm. a) a h) zákona č. 73/1998 Z. z., podľa ktorého je policajt povinný plniť svedomito úlohy, ktoré sú mu uložené Ústavou, ústavnými zákonmi, zákonmi a ďalšími záväznými právnymi predpismi, ako aj úlohy uložené rozkazmi, nariadeniami, príkazmi a pokynmi nadriadených, ak bol s nimi riadne oboznámený a dodržiaval služobnú disciplínu, ako aj za porušenie časti 1 písm. a) bod 1 Rozkazu Ministra vnútra Slovenskej republiky č. 6/1997, ktorý upravuje úlohy na zvýšenie morálneho stavu a disciplíny príslušníkov Policajného zboru, podľa ktorých policajt riadne plní všetky služobné a študijné povinnosti. Z uvedeného listu ďalej vyplýva, že v stanovenom termíne, do 20.04.2015, ale ani po tomto termíne sťažovateľka iniciatívne a podľa pokynu nadriadenej nijakým spôsobom nekontaktovala Mgr. Q. Z. za účelom upresnenia času realizácie predmetnej prednášky na deň 01.06.2015 v Základnej škole Medzany. Ku komunikácii medzi žalobkyňou a Mgr. Q. Z. došlo najskôr až dňa 05.05.2015 v čase o 15:40 hod. prostredníctvom emailovej pošty, a to až na základe emailovej urgencie Mgr. Q. Z. zo dňa 05.05.2015, ktorá bola žalobkyňi doručená v čase o 10:56 hod. Z toho vyplýva, že sťažovateľka opätovne nespĺnila pokyn nadriadenej. Sťažovateľke nadriadená uložila, aby sa v termíne do 15:00 hod. dňa 18.06.2015 vyjadrila k vyššie uvádzaným skutočnostiam.

42. Sťažovateľka sa k oznámeniu nadriadenej zo dňa 17.06.2015 vyjadrila listom zo dňa 18.06.2015, v ktorom uviedla, že do práce nastúpila po svojej PN (18.06.2015) v trvaní cca 6 týždňov a uvedeného dňa, hneď jej bola nadriadenou odovzdaná žiadosť o vyjadrenie k začatiu disciplinárneho konania v termíne do 18.06.2015, s časom do 15:00 hod. Uviedla, že jej nebola vzhľadom k plneniu iných nadriadenou uložených terminovaných úloh poskytnutá dostatočná časová lehota na písomné vyjadrenie, a preto žiadala o predĺženie lehoty do 19.06.2015 do 15:00 hod., aby mohla účinne využiť svoje práva a právnu pomoc.

43. Listom zo dňa 18.06.2015 nadriadená oznámila sťažovateľke, že predĺženie lehoty na vyjadrenie k

začatiu disciplinárneho konania neschvaľuje a odôvodnila to tým, že dňa 18.06.2015 v čase o 15:05 hod. predložila sťažovateľka vyjadrenie k začatiu disciplinárneho konania č. s.: ORPZ-PO-VO-245-011/2015 zo dňa 17.06.2015. Touto písomnosťou jej bolo uložené v termíne do 15:00 hod. dňa 18.06.2015, predložiť vyjadrenie k nesplneniu pokynov uložených nadriadenou, na ktoré bola upozornená písomnosťou pod vyššie uvedeným číslom. Túto písomnosť si osobne sťažovateľka prevzala dňa 18.06.2015 v čase o 8:05 hod. spoločne s ostatnou pridelenou poštou. Z pridelených písomností bola iba v jednom prípade lehota pre jej spracovanie určená na deň 18.06.2015, a to v termíne do 12:00 hod. pre OKaP KR PZ v Prešove. Písomnosť pre OKaP KR PZ v Prešove nebola natoľko rozsiahleho charakteru, aby v stanovenom termíne nemohla predložiť vyjadrenie k začatému disciplinárnemu konaniu. O jedinej služobnej povinnosti na tento deň, o ktorej sa sťažovateľka informovala, bola prednáška v Evanjelickej materskej škole so začiatkom o 11:00 hod., z ktorej sa vrátila o 12:00 hod. Od tohto času nevie o žiadnej neodkladnej úlohe, ktorú v čase od 12:00 hod. do 15:00 hod. dňa 18.06.2015 plnila a už vôbec nie na základe pokynu nadriadenej.

44. Nadriadená, listom č. ORPZ-PO-VO-245-019/2015 zo dňa 22.06.2015, adresovanom riaditeľovi OR PZ v Prešove predložila žiadosť o vydanie disciplinárneho rozkazu riaditeľa OR PZ v Prešove podľa § 53 ods. 1 písm. b) zákona č. 73/1998 Z. z. - zníženie služobného platu o 5 % na dobu dvoch mesiacov z dôvodu, že siedmy stupeň disciplinárnej právomoci vedúcej vnútorného oddelenia, vymedzený podľa Nariadenia ministra vnútra Slovenskej republiky č. 54/2011, ktorým sa mení a dopĺňa nariadenie ministra vnútra Slovenskej republiky č. 22/2009 o rozsahu disciplinárnej právomoci nariadených, zahŕňa právo udeliť disciplinárne opatrenie „písomné pokarhanie“. V predmetnom liste nadriadená popisala skutkový stav týkajúci sa začatia disciplinárneho konania voči sťažovateľke a svoju žiadosť odôvodnila tým, že z doterajšieho postoja sťažovateľky k plneniu si služobných povinností a dodržiavania služobnej disciplíny, ako aj skutočnosti, že za obdobie 4 mesiacov roka 2015 bola sťažovateľke už v dvoch prípadoch uložená výčitka podľa § 54 zákona č. 73/1998 Z. z. za porušenie základných povinností policajta, navrhla uložiť sťažovateľke za vyššie uvedené porušenie disciplinárne opatrenie podľa § 53 ods. 1 písm. b) citovaného zákona, a to zníženie služobného platu o 5 % na dobu dvoch mesiacov. Listom zo dňa 23.06.2015, č. ORPZ-PO-VO-245-020/2015 predložil riaditeľ OR PZ v Prešove odborovému zväzu pri OR PZ v Prešove žiadosť o zaujatie stanoviska voči vydaniu disciplinárneho rozkazu pre sťažovateľku.

45. Základná organizácia OZ PZ č. 10-07 Prešov, Vajanského 32, listom č. ZO OZP-1-3/2015 zo dňa 24.06.2015 oznámila riaditeľovi OR PZ v Prešove, že vo veci zaujatia stanoviska k vydaniu disciplinárneho rozkazu na sťažovateľku, po oboznámení sa s predloženým spisovým materiálom nemá žiadne námietky voči záverom na uloženie disciplinárneho opatrenia podľa § 53 ods. 1 písm. b) zákona č. 73/1998 Z. z.

46. Následne, riaditeľ OR PZ v Prešove dňa 25.06.2015, pod č. 2 vydal disciplinárny rozkaz, ktorým podľa § 53 ods. 1 písm. b) zákona č. 73/1998 Z. z. uložil sťažovateľke disciplinárne opatrenie, zníženie služobného platu o 5% na dobu dvoch mesiacov, voči ktorému podala sťažovateľka odvolanie listom zo dňa 06.07.2015, o ktorom rozhodol žalovaný rozhodnutím č. p.: KRPZ-PO-120-020/2015 zo dňa 26.09.2005 podľa § 243 ods. 1 a 4 zákona č. 73/1998 Z. z. tak, že odvolanie žalobkyne zamietol a napadnuté rozhodnutie - disciplinárny rozkaz potvrdil. Rozhodnutie odôvodnil tým, že včasné nezaslanie požiadavky na zabezpečenie ukážok na deň 01.06.2015 malo za následok tú skutočnosť, že v prípade potreby preverenia prípadného oznámenia by toto preverenie musel vykonať v tom čase službu konajúci poverený príslušník PZ za podmienok, že občania, ktorých mal v daný čas predvolaných by museli vyčkať čas preverenia prípadného oznámenia, prípadne by na preverenie daného oznámenia musela byť vyslaná hliadka PZ z iného základného útvaru, resp. hliadka Pohotovostnej motorizovanej jednotky, Odboru poriadkovej polície KR PZ v Prešove. Týmto svojim konaním sťažovateľka porušila základné povinnosti policajta, uvedené v ustanovení § 48 ods. 3 písm. a) a h) zákona č. 73/1998 Z. z. Ďalej uviedol, že zo spisového materiálu vyplýva, že sťažovateľka v období od 01.04.2015 až do 28.05.2015 Mgr. Q. Z., učiteľku ZŠ Medzany, sama iniciatívne žiadnym spôsobom nekontaktovala. Ďalej konštatoval, že zo spisového materiálu a najmä z výstupu, z evidencie dochádzky zo systému SAP, ako aj knihy príchodov a odchodov nepochybne vyplýva, že sťažovateľka v období mesiacov apríl - máj 2015 bola v službe v dňoch 01.04.2015 a 02.04.2015, 09.04.2015 a 10.04.2015, 16.04.2015 a

17.04.2015, 29.04.2015 a 30.04.2015 ako aj 05.05.2015.

47. Sťažovateľka namietala, že nadriadeným, v ktorého právomoci je ukladať policajtku disciplinárne opatrenie je riaditeľ OR PZ v Prešove a len ten nadriadený, ktorý disponuje disciplinárnou právomocou je oprávnený začať disciplinárne konanie a rozhodnúť, pričom vedúca VO OR PZ Prešov nebola oprávnená začať disciplinárne konanie, kde prvým úkonom oprávneného nadriadeného bolo až vyhlásenie disciplinárneho rozkazu. Žalovaný poukázal na prílohu č. 1 k rozkazu riaditeľa OR PZ Prešov č. 4/2014 - popisy činnosti typických funkcií organizačných zložiek OR PZ v Prešove. Vedúci vnútorného oddelenia okrem iného, vo vzťahu k podriadeným policajtom vykonáva personálnu pôsobnosť a disciplinárnu právomoc. K zamestnancom zaradeným na oddelenie vykonáva pracovnoprávne úkony v rozsahu stanovenom osobitnými predpismi - bod 9. V zmysle čl. 2 písm. g) Nariadenia ministra vnútra Slovenskej republiky o rozsahu disciplinárnej právomoci nadriadených, 7. stupeň disciplinárnej právomoci majú ostatní nadriadení, ktorým nebol určený vyšší stupeň disciplinárnej právomoci, teda aj vedúci VOOR PZ. V zmysle čl. 1 ods. 7 písm. b) citovaného nariadenia, 7. stupeň disciplinárnej právomoci zahŕňa právo ukladať z disciplinárnych opatrení písomné pokarhanie. Z vyššie uvedeného nepochybne vyplýva skutočnosť, že vedúca VO OR PZ v Prešove bola vo vzťahu k sťažovateľke oprávnená začať disciplinárne konanie. Následne, keď na podklade zabezpečených dôkazných prostriedkov dospela k záveru, že disciplinárne opatrenie, ktoré môže v zmysle rozsahu svojej disciplinárnej právomoci uložiť - písomné pokarhanie, nie je postačujúce na obnovenie služobnej disciplíny sťažovateľky, navrhla riaditeľovi OR PZ Prešov uloženie vyššieho stupňa disciplinárneho opatrenia, a to zníženie služobného platu o 5% na dobu 2 mesiacov, čo spadá do disciplinárnej právomoci riaditeľa OR PZ v 5. stupni disciplinárnej právomoci, podľa ustanovenia čl. 1 ods. 5 písm. b) bod 2 citovaného nariadenia, s poukazom na čl. 2 písm. e) bod. 6 tohto nariadenia. Riaditeľ OR PZ v Prešove, v zastúpení zástupcu riaditeľa OR PZ v Prešove, uvedený návrh akceptoval, pričom v zmysle čl. 3 ods. 4 nariadenia počas neprítomnosti nadriadeného (napr. dovolenka, dočasná neschopnosť na službu pre chorobu alebo úraz a pod.) vykonáva disciplinárnu právomoc v plnom rozsahu jeho zástupca. V zmysle čl. 3 ods. 2 citovaného nariadenia nadriadený rozhoduje vo veciach disciplinárnej právomoci spravidla na návrh nadriadeného, ktorý je v jeho riadiacej pôsobnosti.

48. Na základe uvedených argumentov, vychádzajúcich z príslušného Nariadenia Ministra vnútra SR nie je dôvod akceptovať tvrdenie sťažovateľky, že postupom v disciplinárnom konaní došlo k porušeniu ustanovenia § 50 v spojení s § 56 ods. 1, § 235 ods. 3, § 238 ods. 2 a 3 zákona č. 73/1998 Z. z. Kasačný súd súhlasí s právnym názorom správneho súdu, že vyhlásením disciplinárneho rozkazu príslušným nadriadeným nedošlo k začatiu iného - odlišného disciplinárneho konania od konania, začatého na podnet priamej nadriadenej sťažovateľky, v ktorej právomoci nebolo uloženie predmetného disciplinárneho opatrenia. Nadriadená sťažovateľky mjr. Mgr. W. K. postupovala v súlade s osobitnými predpismi, keď po zistení, že nie je v jej právomoci uložiť patričné disciplinárne opatrenie, predložila svoj návrh na vydanie rozhodnutia (nie začatie konania) príslušnému nadriadenému. Prvostupňové rozhodnutie teda bolo vydané v konaní, začatom podaním zo dňa 17.06.2015, doručeným sťažovateľke 18.06.2015. Zvolený postup žalovaného bol prípustný, v súlade so zákonom zákona č. 73/1998 Z. z. a Nariadením Ministra vnútra Slovenskej republiky č. 22/2009 Z. z., čo správne a vyčerpávajúco odôvodnil v napadnutom rozsudku krajský súd, ako aj žalovaný správny orgán, preto túto opätovnú námietku kasačný súd nepovažuje za odôvodnenú.

49. Podľa čl. 2 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky, štátne orgány môžu konať iba na základe ústavy, v jej medziach a v rozsahu a spôsobom, ktorý jej ustanoví zákon. Zákon o štátnej službe č. 73/1998 Z. z. upravil v § 237 ods. 2 spôsob využitia práva účastníka konania tak, že účastníci konania majú právo nahliadať do spisov s výnimkou protokolov o hlasovaní a robiť si z nich výpisy. Toto právo sťažovateľky bolo úkonom zo dňa 21.09.2015 rešpektované. Osobitný predpis (zákon č. 73/1998 Z. z.), podľa ktorého bol žalovaný povinný postupovať mu neukladá povinnosť umožniť účastníkovi konania vyhotovovať si zo spisu kópie. Právo na vyhotovenie kópií spisov vyplýva účastníkom správneho konania, ktoré sa riadi ustanoveniami zákona č. 71/1967 Z. z. o správnom konaní (správny poriadok), ktorého aplikácia je v konaniach podľa zákona č. 73/1998 Z. z. vylúčená (§ 247a cit. zákona). Uvedený postup je síce príliš formalistický, avšak kasačný súd sa aj v tomto prípade stotožňuje s názorom

správneho súdu, že sťažovateľka sa s podkladmi pre rozhodnutie mala možnosť oboznámiť, a ak aj žalovaný, riadiac sa prísne textom zákona jej neumožnil robiť si kópie zo spisu, nemožno túto vadu považovať za takú, ktorá mohla mať vplyv na správnosť a zákonnosť rozhodnutia žalovaného.

50. V súvislosti s námietkou sťažovateľky, že je nesprávny názor krajského súdu a nesúladiť s Ústavou SR a Dohovorom o ochrane ľudských práv a základných slobôd, podľa ktorého stanovenie neprímerane krátkej lehoty počítanej na hodiny na využitie práva podľa § 56 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z. z. nie je takou vadou konania, ktorou došlo k podstatnému porušeniu ustanovení o konaní pred orgánom verejnej moci, ktoré mohlo mať za následok vydanie nezákonného rozhodnutia alebo opatrenia vo veci musí súd poukázať na nesprávnu interpretáciu napadnutého rozsudku sťažovateľkou. Krajský súd v odôvodnení napadnutého rozhodnutia v súvislosti s námietkou sťažovateľky ohľadom neprímerane krátkej lehoty na vyjadrenie k začatiu disciplinárneho konania konštatoval, že právo vyjadriť sa k veci, navrhovať dôkazy a obhajovať sa jej v konaní upreté nebolo.

51. Správne súdy podľa § 191 ods. 1 S. s. p. zrušia napadnuté rozhodnutie orgánu verejnej správy alebo opatrenie orgánu verejnej správy, ak

- a) bolo vydané na základe neúčinného právneho predpisu,
- b) ho vydal orgán, ktorý na to nebol zo zákona oprávnený,
- c) vychádzalo z nesprávneho právneho posúdenia veci,
- d) je nepreskúmateľné pre nezrozumiteľnosť alebo nedostatok dôvodov,
- e) zistenie skutkového stavu orgánom verejnej správy bolo nedostačujúce na riadne posúdenie veci,
- f) skutkový stav, ktorý vzal orgán verejnej správy za základ napadnutého rozhodnutia alebo opatrenia, je v rozpore s administratívnymi spismi alebo v nich nemá oporu,
- g) došlo k podstatnému porušeniu ustanovení o konaní pred orgánom verejnej správy, ktoré mohlo mať za následok vydanie nezákonného rozhodnutia alebo opatrenia vo veci samej.

52. Aplikáciou uvedenej právnej normy treba dospieť k záveru, že rozhodnutie sa nezrušuje preto, aby sa zopakoval proces a odstránili formálne vady, ktoré nemôžu privodiť vecne iné, či výhodnejšie rozhodnutie pre účastníka (pozri k tomu napr. rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6Sžo/130/2009).

53. Z uvedených dôvodov najvyšší súd dospel k záveru, že formálne zopakovanie disciplinárneho konania v predmetnej veci by v tomto prípade nepredstavovalo pre sťažovateľku reálnu možnosť priaznivejšieho rozhodnutia, a to aj vzhľadom k tej skutočnosti, že skutkové okolnosti disciplinárneho previnenia uvedené v odôvodnení disciplinárneho rozkazu, ako aj v napadnutom rozhodnutí, ktoré zakladajú uloženie disciplinárneho opatrenia sťažovateľky aj podľa názoru kasačného súdu, zhodne s názorom Krajského súdu v Prešove boli naplnené.

54. V prejednávacom prípade je z odôvodnenia napadnutého rozsudku krajského súdu zrejmé, akými úvahami sa riadil pri utváraní záveru o skutkovom stave, prečo nepovažoval za dôvodnú právnu argumentáciu sťažovateľky v žalobe a prečo považoval jej námietky za neopodstatnené. Preto možno považovať napadnutý rozsudok krajského súdu za dávajúci dostatočné záruky, že nebol vydaný spôsobom porušujúcim ústavne zaručené právo na spravodlivý proces a vzhľadom na účel a úlohu správneho súdnictva, nebola dôvodná ani námietka sťažovateľky týkajúca sa nesprávneho právneho posúdenia veci krajským súdom.

55. Záverom najvyšší súd považuje za potrebné dodať, že zákon č. 73/1998 Z. z. poskytol vybraným skupinám štátnych zamestnancov a v nadväznosti na nich aj ich rodinným príslušníkom výhodnejšie sociálne zabezpečenie, než má väčšina pracovníkov a zamestnancov, ktorých pracovný režim upravuje Zákonník práce. Medzi policajtom a Policajným zborom sa jedná o štátno - zamestnanecký právny pomer, ktorý vzniká mocenským aktom služobného funkcionára a po celú dobu svojho trvania sa výrazne odlišuje od pracovno - právneho pomeru. V tomto zamestnanecko - služobnom pomere účastníci nemajú rovnaké postavenie, čo sa prejavuje aj v úprave služobnej disciplíny, v úprave nárokov vyplývajúcich zo služobného pomeru a úprave konania pred služobnými funkcionármi. Preto najvyšší

súd považuje za prirodzené, že zákon kladie prísnejšie podmienky profesionálneho a morálneho charakteru pre výkon štátnej služby v ozbrojených zložkách. V danom prípade sa jedná o vykonávanie pracovnej (služobnej činnosti) sťažovateľky v ozbrojenom zbore, kde v rámci vnútornej štruktúry policajného zboru platí princíp nadriadenosti/podriadenosti a nerešpektovanie pokynov nadriadeného je nekompromisne sankcionované. To v konečnom dôsledku znamená, že zákon vyžaduje striktné dodržiavanie svojich ustanovení, prísnejších než iné zákony (Zákonník práce, Správny poriadok) vo vzťahu k plneniu služobných povinností. Uvedené závery vychádzajú aj z judikatúry EŠLP, podľa ktorej, z pôsobnosti článku 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd sú vylúčené spory zamestnancov štátu, ktorých zamestnanie je charakteristické špecifickými činnosťami verejnej správy, jedná sa najmä o ozbrojené sily a políciu (napr. rozsudok EŠLP vo veci Pellegrin proti Francúzsku č. 28541/95, nález Ústavného súdu SR č. k. II.ÚS 403/2011-23).

56. Ďalšie skutočnosti, ktorými sťažovateľka v kasačnej sťažnosti spochybňuje predmetné rozhodnutie krajského súdu ako i rozhodnutia správnych orgánov boli totožné s námietkami, ktoré namietala už v prvostupňovom konaní a s ktorými sa krajský súd náležite vysporiadal. Súd zistil, že kasačná sťažnosť žalobkyne neobsahuje žiadne právne relevantné tvrdenia a dôkazy, ktoré by mohli ovplyvniť vecnú správnosť napadnutého rozsudku krajského súdu.

57. V súlade s citovanými ustanoveniami a vyššie uvedenými úvahami si najvyšší súd osvojil záver, že napadnutý rozsudok krajského súdu bol vydaný v súlade so zákonom, nebol dôvod na jeho zrušenie alebo zmenu a kasačnú sťažnosť ako nedôvodnú zamietol v zmysle ust. § 461 S. s. p.

58. O trovách súdneho konania rozhodol najvyšší súd s prihliadnutím na ust. § 170 písm. a/ v spojení s § 467 ods. 1 S. s. p. tak, že neúspešnej sťažovateľke nárok na náhradu trov konania nepriznal a žalovaný nemá zo zákona právo na ich náhradu.

59. Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.